

اقدام فوری

امتناع از درمان زینب جلالیان با وجود وضعیت وخیم جسمی

زینب جلالیان، زندانی کرد محکوم به حبس ابد به شدت بیمار است و به مراقبت‌های پزشکی تخصصی در خارج از زندان نیاز دارد. با این وجود مقامات مصرانه از اعزام او به بیمارستان خودداری کرده‌اند. ظاهراً هدف از این ممانعت مجازات مضاعف زینب جلالیان و اخذ «اعترافات» اجباری از او است. زینب جلالیان در اعتراض به این وضعیت از اسفند ماه ۱۳۹۵ دست به اعتصاب دارو زده است. از منظر حقوقی عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی در این شرایط مصداق شکنجه است.

زینب جلالیان، زندانی کرد ۳۵ ساله که حبس ابد را در زندان خوی می‌گذارند، به شدت بیمار است. او از اسفند ۱۳۹۵ در اعتراض به ممانعت مقامات از دسترسی وی به مراقبت‌های پزشکی مناسب، ارائه گزارش‌های خلاف واقع دولت ایران به سازمان ملل که مبین سلامت کامل او و دسترسی به معاینه‌های مرتب و متناوب پزشکی است و اقدام مسئولین زندان به تدارک دفترچه معاینات نوبتی هفتگی و ماهانه به وجهی که خالی از هرگونه حقیقتی در این باره است، به اعتصاب درمانی دست زده است. زینب جلالیان به خاطر عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی تخصصی در خطر از دست دادن بینایی در زندان قرار دارد. او از عارضه ناخنک چشم رنج می‌برد که در صورت عدم درمان بزرگتر شده و به روی قرینه چشم کشیده خواهد شود. از سال 1393 پزشکان توصیه کرده‌اند که با توجه به پیشروی ناخنک به سمت قرنیه چشم و مشکلات ایجاد شده در بینایی زینب جلالیان، عمل جراحی به منظور برداشتن ناخنک انجام شود. با این وجود مقامات از انتقال او به خارج از زندان برای انجام عمل جراحی خودداری کرده‌اند و تنها به او قطره‌ی چشم داده‌اند که برای درمان عارضه دیگر مناسب نیست.

زینب جلالیان همچنین از بیماری‌های قلبی، عوارض روده و کلیه و برفک دهان رنج می‌برد که موجب جوش‌های سفید دردناک در زبان او و اختلال در بلع غذا شده است. از اسفند ۱۳۹۵ سمت راست بدن او همچنین بی‌حس شده است و علت این وضعیت به خاطر عدم انجام هرگونه آزمایش نامشخص باقی مانده است. به گفته‌ی وکیل زینب جلالیان، طی دو سال گذشته بارها از مقامات زندان خواسته شده است که زینب جلالیان را برای آزمایشات پزشکی و درمان مشکلات جسمی‌اش به بیمارستانی خارج از زندان منتقل کنند اما مقامات این درخواستها را به وضوح نادیده گرفته‌اند. در برخی موارد درخواستها بدون ارائه توضیح رد شده و در چندین مورد مشروط به انجام «اعترافات» تلویزیونی شده است.

لطفا نامه‌ای به زبان فارسی، انگلیسی، اسپانیایی، فرانسه یا هر زبان دیگری که میدانید، بنویسید و از مقامات بخواهید؛

- فوراً مراقبت‌های پزشکی تخصصی مورد نیاز زینب جلالیان از جمله عمل جراحی چشم در خارج از زندان را فراهم کرده و از او در برابر شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها از جمله ممانعت از مراقبت‌های پزشکی مناسب محافظت کنند،
- به توصیه کارگروه سازمان ملل در مورد بازداشت‌های خودسرانه مبنی بر آزادی فوری زینب جلالیان و تامین حق برخورداری از جبران خسارت عمل کنند،
- دستور دهند که یک تحقیق فوری، مستقل و بی‌طرفانه در خصوص شکایات مرتبط با شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها با زینب جلالیان صورت گیرد و افراد مسؤول از جمله مقامات بالادست به صورت عادلانه و بدون توسل به مجازات اعدام محاکمه شوند.

لطفا درخواست‌ها را تا قبل از ۱۴ مهر ۱۳۹۶ به آدرس‌های زیر ارسال نمایید:

<u>رئیس قوه قضاییه</u>	<u>دادستان کل کشور</u>	<u>رونوشت به</u>
آیت‌الله صادق لاریجانی	محمد جعفر منتظری	محسن نظیری اصل،
دفتر روابط عمومی	خیابان خیام، مقابل	نماینده دائم در دفتر
خیابان ولی عصر،	خیابان بهشت	نماینده جمهوری اسلامی
خیابان پاستور، پلاک ۴	تهران، ایران	ایران در سازمان ملل
تهران، ایران	info@dadsetani.ir	Chemin du Petit-Saconnex 28
		1209 Geneva, Switzerland

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

زینب جلالیان در اسفند ۱۳۸۶ به دلیل همکاری با شاخه سیاسی حزب حیات آزاد کردستان (پژاک) دستگیر شد. فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی او متمرکز بر توانمندسازی زنان متعلق به اقلیت کرد ایران و تحقق حق تعیین سرنوشت کردها بوده است. پژاک یک گروه سیاسی مخالف است که یک شاخه‌ی نظامی نیز دارد. زینب جلالیان هشت ماه در سلول انفرادی بدون دسترسی به وکیل نگهداری شد. او گفته است که در طی این دوره، ماموران اطلاعات او را مورد شکنجه از جمله تحمل شلاق بر کف پا، مشت به شکم، کوباندن سر به دیوار و تهدید به تجاوز قرار دادند. او در آذر ۱۳۸۷ به اتهام محاربه به اعدام محکوم شد.

محاکمه زینب جلالیان به شدت ناعادلانه بود و بیشتر از چند دقیقه طول نکشید. شعبه یک دادگاه انقلاب کرمانشاه علاوه بر وجود هیچ مدرکی دال بر دست داشتن زینب جلالیان در فعالیت‌های مسلحانه پژاک، او را متهم به «اقدام مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران» کرد. دادگاه پس از اشاره به همکاری زینب جلالیان با شاخه سیاسی پژاک و چندین بار رفت و آمد او بین ایران و عراق در رای نهایی نوشت: «نامبرده چه بسا در عملیات‌های تروریستی نیز شرکت داشته است که از بیان حقایق خودداری می‌کند.» این استدلال نقض بارز اصل برائت است که بر اساس آن متهم حق دارد بی‌گناه فرض شود مگر این‌که مجرمیت او، مطابق قانون در یک دادگاه عادلانه خارج از هرگونه شک و تردید معقول توسط دادستان اثبات شود. زینب جلالیان تنها چند هفته پیش از دادگاه اجازه گرفتن وکیل را یافت. با این حال، محاکمه او بدون حضور و اطلاع وکیلش برگزار شد. حکم اعدام وی در ادیبهشت سال ۱۳۸۸ توسط دادگاه تجدید نظر تایید شد اما بعدتر در آذر 1390 با عفو رهبری به حبس ابد کاهش یافت.

از زمان دستگیری، زینب جلالیان توسط مسؤولین زندان و اطلاعات دائما تحت فشار برای انجام «اعترافات» تلویزیونی بوده است. در ادیبهشت ۱۳۹۵ او در یک برنامه‌ی تلویزیونی به عنوان «سایه تروریسم» نشان داده شد. در این برنامه پژاک به عنوان یک «گروهک تروریستی» معرفی شد که به دنبال «فریب» جوانان و کودکان و «شست‌وشوی مغزی» آنها است تا کودکان و زنان را به قتل برسانند. این برنامه اخبار منتشر شده درباره عدم دسترسی زینب جلالیان به مراقبت‌های پزشکی را «شگرد تبلیغاتی تروریسم پژاک» در جهت «استفاده از قربانی در زندان» دانست. زینب جلالیان در این برنامه تلویزیونی گفت: «درباره من

گفته‌اند که من بینایی‌ام را از دست داده‌ام و زندگی من در خطر است یا من بیمارم. اینها هیچ کدام صحت ندارد. من یک مشکلاتی داشته‌ام اما آن‌ها جزئی بوده‌اند.» در ادامه برنامه، سخنانی از رییس زندان خوی، از یک مددکار زندان و از یک زن که به عنوان هم‌بندی زینب جلالیان معرفی شد پخش شد. این افراد ادعا کردند که زینب جلالیان دسترسی کامل به مراقبت‌های پزشکی داشته و درد چشمش با استفاده از قطره‌ی چشم رفع شده است. خواهر زینب جلالیان در پی بخش این برنامه به عفو بین‌الملل گفت که زینب جلالیان اظهارات خود در این برنامه را رد کرده و گفته است که زیر فشار مجبور به بیان آن سخنان شده است. وکیل زینب جلالیان نیز در مصاحبه‌ای گفت وضعیت چشم و عفونت دهان او وخیم‌تر شده است و اقدامات درمانی بهداری زندان کافی نبوده و او نیاز به درمان تخصصی در خارج از زندان دارد.

در فروردین ۱۳۹۵، کارگروه بازداشت‌های خودسرانه سازمان ملل از مقامات ایران خواست بلافاصله زینب جلالیان را آزاد کنند چرا که او تنها به خاطر کاربست مسالمت‌آمیز حق آزادی بیان و حق آزادی ارتباطات از طریق فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی برای حقوق زنان کرد و فعالیت سیاسی در شاخه‌ی غیر نظامی پژاک بازداشت شده است. این نهاد سازمان ملل اعلام کرد که زینب جلالیان از حق بهره‌مندی از محاکمه عادلانه محروم شده و رفتارهای صورت گرفته با او ناقض اصل منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و یا تحقیر کننده است.

امتناع مقامات از ارائه خدمات درمانی به زندانیان چنانچه عامدانه و به منظور تنبیه، ارباب، اخذ اعتراف یا اعمال تبعیض صورت گیرد و موجب درد و رنج شدید زندانی شود، شکنجه به شمار می‌آید (رجوع کنید به گزارش عفو بین‌الملل، [به گروگان گرفتن سلامت: ممانعت بی‌رحمانه از مراقبت‌های پزشکی در زندان‌های ایران](#))

نام: زینب جلالیان جنسیت: زن

